

Sygn. akt II K 121/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 18 września 2018 roku

Sąd Rejonowy w Grajewie w II Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący: SSR Andrzej Myśliński

Protokolant: Ewelina Kiler

w obecności **Prokuratora** Bogusława Dereszewskiego

po rozpoznaniu na rozprawie w dniach: 26 czerwca 2017 roku, 31 sierpnia 2017 roku, 17 października 2017 roku, 24 maja 2018 roku i 18 września 2018 roku

sprawy

L. R.

urodz. (...) w G.

syna W. i J. z d. A.

oskarżonego o to, że:

w dniu 1 marca 2017 roku na ulicy (...) w G. woj. (...) znajdując się w stanie nietrzeźwości nie mniejszym niż 1,71 promila alkoholu w wydychanym powietrzu kierował samochodem osobowym A. o nr rej. (...) po drodze publicznej,

tj. o czyn z art. 178a § 1 kk

1. Oskarżonego L. R. uznaje za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu i za to na mocy art. 178a § 1 kk skazuje go na karę grzywny w wymiarze 100 (stu) stawek dziennych określając wysokość jednej stawki dziennej za równoważną kwocie 50,- (pięćdziesięciu) złotych.
2. Na mocy art. 42 § 2 kk orzeka wobec oskarżonego środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym przez okres 3 (trzech) lat.
3. Na mocy art. 63 § 4 kk na poczet orzeczonego wobec oskarżonego środka karnego w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych zalicza okres zatrzymania prawa jazdy od dnia 01.03.2017 r.
4. Na mocy art. 43a § 2 kk zasądza od oskarżonego L. R. świadczenie pieniężne w kwocie 5.000,- (pięciu tysięcy) złotych na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej.
5. Zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 500,- (pięćset) złotych tytułem opłaty sądowej i obciąża go pozostałymi kosztami sądowymi w sprawie.

Sygn. akt II K 121/17

UZASADNIENIE

Na podstawie całokształtu zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 1 marca 2017 roku około godziny 11.20 na ulicy (...) w G. w kierunku centrum miasta stali w korku drogowym obywatele Litwy A. C. który był kierowca pojazdu i J. A. którzy podróżowali samochodem marki R. (...) o nr rej. (...). W tym czasie w tym samym kierunku jechał L. R. który kierował samochodem marki A. o nr rej. (...). W trakcie jazdy L. R. uderzył swoim pojazdem w tył samochodu marki R. (...) o nr rej. (...). Następnie L. R. wysiadł z samochodu i będąc pod wyraźnym wpływem alkoholu powiedział iż nic się nie stało i wsiadł do swego samochodu. Następnie cofając uderzył tyłem swego pojazdu w znak drogowy, zawrócił i odjechał w kierunku R.. A. C. zrobił zdjęcie dla L. R. gdy ten odjeżdżał z miejsca zdarzenia, a inny obserwator tego zdarzenia zgłosił je na numer alarmowy 112. Po przybyciu funkcjonariusze policji C. W. i K. S. rozpoznali na okazanym im zdjęciu znanego im L. R. i udali się do miejsca jego zamieszkania (...). Tam uzyskali informacje, iż L. R. około godziny 11 wyjechał swoim samochodem marki A. o nr rej. (...) celem udania się do Sądu w Grajewie na rozprawę, a o około godziny 11.30 wrócił i powiedział, iż uderzył w inny samochód. Następnie S. R. zawiózł L. R. do G..

Funkcjonariusze policji C. W. i K. S. udali się do Sądu w Grajewie gdzie ustalili, iż L. R. miał rozprawę o godzinie 11.40 ale nie stawił się.

Po godziny 18 funkcjonariusze policji M. S. i A. S. z polecenia dyżurnego udali się do miejsca zamieszkania L. R. którego to po zastaniu przewieźli do komendy Powiatowej Policji w G. celem między innymi zbadania stanu jego trzeźwości.

Jak wynika z protokołu użycia alkometru (k. 29) L. R. znajdował się w stanie nietrzeźwości I pomiar o 19:21 - 0.83 mg/l, II o 19:23 - 0.75 mg/l, III o 19:51 - 0.85 mg/l, IV o 20:19 - 0.81 mg/l.

Powyższy stan faktyczny ustalono na podstawie: tylko częściowo wyjaśnień oskarżonego L. R. k. 96-97, 59-60, 156, zeznań świadków C. W. k. 97-98, 49, K. S. k. 98, K. W. k. 119-120, 52, Z. M. k. 120, S. R. k. 120, K. R. k. 120, M. R. k. 123, M. S. k. 127-128, A. S. k. 128, J. O. k. 156, J. A. k. 13-14, A. C. k. 17-18 i protokołu oględzin pojazdów k. 4-5, 6-7, dokumentacji fotograficznej miejsca zdarzenia k. 8-11, zdjęć k. 20-25, protokołu użycia alkometru k. 29, świadectwa wzorcowania k. 29a, sprawozdania sądowo-lekarskiego k. 35-37, informacji k. 106, 109,

Oskarżony nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu. Wyjaśnił, iż miał sprawę sądową w G. i pojechał na nią samochodem marki A. (...). Podał, iż jechał za L. i się zagapił wskutek tego uderzył w tył jego samochodu. Dał L. 500 złotych i ten miał jeszcze do niego zajechać po pieniądze. Potem wykręcił samochodem i pojechał do domu. Według niego w trakcie tego zdarzenia nie uderzył w żaden znak. Potem będąc w oborze około godziny 12 zaczął sam pić wódkę i piwo. Zmieniał w swoich wyjaśnieniach ilości i kolejność spożywanego alkoholu. W kolejnych swych wyjaśnieniach podał, iż nic nie mówił o tym, iż spożywał wtedy alkohol z (...) bo policja nie mówiła, iż będzie sprawa, a przed sądem nie wiedział czy potrzebny będzie (...). Odmiennie w postępowaniu przygotowawczym podał, iż tego dnia dopiero po godzinie 17 spożył alkohol w postaci 2-3 piw.

Zdaniem Sądu wyjaśnienia oskarżonego nie zasługują na uwzględnienie albowiem pozostają w sprzeczności ze zgromadzonym w sprawie materiałem dowodowym, a ponadto podlegały istotnym zmianom tak co do ilości, asortymentu spożywanego alkoholu i tego z kim był spożywany.

W sprawie nie budzi wątpliwości, iż L. R. kierował pojazdem marki A. o nr rej. (...) na ul. (...) w G. i w trakcie tego uderzył w tył pojazdu marki R. (...) o nr rej. (...). Powyższe wynika tak z wyjaśnień oskarżonego i w praktyce pozostałych dowodów.

W tej mierze oskarżony podał, iż gdy kierował pojazdem w G. był trzeźwy.

Jak wynika jednak z zeznań A. C. i J. A. kierowca A. który uderzył w tył ich pojazdu był pod wyraźnym wpływem alkoholu. Ponadto podali, iż kierowca ten odjeżdżając z miejsca zdarzenia uszkodził znak drogowy i sposób jego jazdy budził obawy innych kierowców którzy wręcz uciekali przed kierującym A. z obawy przed zderzeniem z jego samochodem.

Powyższe znajduje potwierdzenie tak w protokołach oględzin pojazdów dokumentacji fotograficznej miejsca zdarzenia k. 8-11 w tym w zakresie uszkodzenia znaku drogowego. Ponadto zeznania ich znajdują dalsze potwierdzenie w zeznaniach funkcjonariuszy policji C. W. i K. S. którym na „gorąco” A. C. i J. A. przekazali powyższy przebieg wydarzeń.

Potwierdza to także reakcja innego obserwatora tych zdarzeń który zgłosił je na numer alarmowy 112 - k.106, 109.

Zwrócić należy zwłaszcza na zachowanie oskarżonego i wskazany powyżej sposób jego odjazdu czy wręcz ucieczki z miejsca zdarzenia.

Powyższe dowody korespondują ze sobą tworząc logiczną, spójną całość.

Oskarżony podał, iż alkohol dopiero spożywał po przyjeździe do domu. W tym zakresie zmieniał jednak wersje w zakresie spożywanego alkoholu, jego asortymentu, ilości ale także tego czy spożywał go sam czy z J. O..

Zaznaczyć należy, iż jak wynika z protokołu użycia alkometru k. 29 w trakcie badania podał, iż w ciągu ostatnich 24 godzin spożywał alkohol w postaci 2 piw o pojemności 0,5 l każde między godziną 17 a 18. Podobnie wyjaśnił w trakcie składania wyjaśnień w postępowaniu przygotowawczym.

Powyższe znajduje potwierdzenie w zeznaniach funkcjonariuszy policji M. S. i A. S. którzy przeprowadzali czynności w tym w zakresie doprowadzenia L. R. do KPP w G.. Ponadto także funkcjonariusz policji K. W. obecny przy czynnościach wobec L. R. na komendzie zeznał, iż oskarżony podał, iż w trakcie zdarzenia drogowego w G. na ul. (...) był trzeźwy i dopiero około godziny 17 spożył dwa piwa 0,5 litra.

Zdaniem Sądu do zeznań J. O. należy podchodzić z dużą ostrożnością albowiem jak przyznał ten świadek był on karany za składanie fałszywych zeznań, a ponadto oskarżony „przypomniał” sobie o nim dopiero w trakcie procesu tj. pół roku po zdarzeniu.

Świadkowie K. R., M. R. to najbliżsi członkowie jego rodziny i w sposób oczywisty byli oni zainteresowani w korzystnym rozstrzygnięciu dla niego sprawy. Ponadto mieli oni ograniczony kontakt z oskarżonym gdyż cały czas był on poza domem gdzie wykonywał pracę w gospodarstwie i jak podali nie widzieli co tam faktycznie robił. Także twierdzenia S. R. znajomego oskarżonego, iż gdy wiozł L. R. do G. to ten był trzeźwy obarczone są wskazanymi powyżej wątpliwościami.

Dlatego Sąd nie dał wiary zeznaniom K. R., M. R., J. (...) uznając je za składane jedynie w celu obrony oskarżonego.

Zdaniem Sądu powyższe dowody w tym reakcja oskarżonego w postaci oddalenia się z miejsca zdarzenia na ulicy (...) w G., a wręcz jego ucieczka z tego miejsca w świetle doświadczenia życiowego tworzy jednoznaczną całość.

Zdaniem Sądu oskarżony dopiero później ze względu na przewidywane konsekwencje prawne czynu którego się dopuścił podjął wersje o wypiciu znacznie większej ilości alkoholu niż to

początkowo podawał, a następnie w celu uwiarygodnienia tego podał, iż uczynił to w obecności i przy udziale J. O..

Dlatego w świetle tak jednoznacznych powyżej przedstawionych dowodów i zasad doświadczenia życiowego Zdaniem Sądu można stwierdzić, iż wyjaśnienia oskarżonego są niezgodne z rzeczywistością i składane były jedynie w celu uniknięcia odpowiedzialności prawnej.

Mając powyższe na uwadze Sąd uznał za zgodne z rzeczywistością podawane na bieżąco przez oskarżonego dane o spożywanym alkoholu tj. podczas czynności podejmowanych wobec niego przez funkcjonariuszy policji w tym przy badaniu jego trzeźwości, które zresztą potwierdził w swych pierwszych wyjaśnieniach.

Jak wynika z protokołu użycia alkometru (k. 29) L. R. znajdował się w stanie nietrzeźwości I pomiar o 19:21 - 0.83 mg/l, II o 19:23 -0.75 mg/l, III o 19:51-0.85 mg/l, IV o 20:19-0.81 mg/l.

Z opinii sądowo-lekarskiej k. 35-37 wynika, iż przyjmując, iż oskarżony spożył dwa piwa 0,5 litra w okolicznościach przez niego początkowo podawanych to należy stwierdzić, iż stężenie alkoholu u L. R. o godzinie 11.25 mogło się wahać w granicach 1,71-2,6 promila.

Dlatego zdaniem Sądu rzeczywistość wyglądała, jak w powyżej ustalonym stanie faktycznym, a czyn popełniony przez oskarżonego stanowi przestępstwo określone w art. 178a § 1 kk.

Strona przedmiotowa czynu sankcjonowanego w art. 178a § 1 kk polega na tym, że sprawca, znajdując się w stanie nietrzeźwości (jak w niniejszej sprawie) lub pod wpływem środka odurzającego prowadzi pojazd mechaniczny w ruchu lądowym, wodnym lub powietrznym.

Prowadzenie pojazdu to wykonywanie czynności związanych bezpośrednio z ruchem danego pojazdu.

Zgodnie z art. 115 § 16 kk stan nietrzeźwości w rozumieniu tego kodeksu zachodzi, gdy:

1) zawartość alkoholu we krwi przekracza 0,5 promila albo prowadzi do stężenia przekraczającego tę wartość lub

2) zawartość alkoholu w 1 dm³ wydychanego powietrza przekracza 0,25 mg albo prowadzi do stężenia przekraczającego tę wartość.

Pojazd mechaniczny w ruchu lądowym to każdy pojazd drogowy czy szynowy napędzany umieszczonym w nim silnikiem, jak również maszyna samobieżna i motorower oraz pojazd szynowy.

Ruchem lądowym jest nie tylko ruch na drogach publicznych, w strefach zamieszkania, lecz także ruch w miejscach dostępnych dla powszechnego użytku.

W świetle powyższego kwalifikacje powyższego czynu należało uznać za właściwą.

Przy wymiarze kary Sąd kierował się dyrektywami określonymi w art. 53 kk.

Jako okoliczność obciążającą przyjęto wysoki stopień społecznej szkodliwości czynu, nagminności czynów tego rodzaju przy uwzględnieniu wysokiego stopnia nietrzeźwości oskarżonego w trakcie kierowania pojazdem mechanicznym.

Jako okoliczność łagodzącą przyjęto fakt, iż oskarżony nie jest osobą karaną sędownie k. 162.

Uwzględniając okoliczności podmiotowe i przedmiotowe Sąd wymierzył oskarżonemu karę 100 stawek dziennych grzywny określając wysokość jednej stawki za równoważną kwocie 50 złotych.

Zdaniem Sądu powyższa kara spełnia cele zapobiegawcze i wychowawcze w stosunku do oskarżonego a także potrzeby w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa przy uwzględnieniu nagminności przestępstw tego rodzaju.

Na mocy art. 42 § 2 kk orzeczono wobec oskarżonego środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym przez okres 3 lat .

Przy wymiarze tegoż środka karnego Sąd wziął pod uwagę wysoki stopień nietrzeźwości oskarżonego.

Na mocy art. 63 § 4 kk na poczet orzeczonego wobec oskarżonego środka karnego w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych zaliczono okres zatrzymania prawa jazdy od dnia 01.03.2017 r.

Na mocy art. 43a § 2 kk orzeczono przewidziane w tymże przepisie świadczenie pieniężne w kwocie 5000 złotych.

O opłacie sądowej postanowiono na mocy art. 3 ust. 1 ustawy o opłatach w sprawach karnych z dnia 23 czerwca 1973 roku (Dz. U. Nr 27 poz. 152 z późn. zm.), a o kosztach sądowych orzeczono na mocy art. 626 § 1 kpk, art. 627 kpk.